

Telefonun Müslümancası

Nureddin Yıldız'ın 26.02.2012 tarihli (166.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli kardeşlerim,

Dinimizin hayatı kuşatan bir din olduğunu biliyoruz, böyle iman ediyoruz ve böylece yaşamaya çalışıyoruz.

İslamiyet'imiz camilere hapsedilmiş bir din değildir. Zaten cami, dinimizi kuşatamaz, dinimiz camiye sığmaz. Dinimiz cami, sokak, ev, işyeri, yeryüzü, gökyüzü dinidir. Bize bu şekilde inmiştir ve kıyamete kadar bu şekilde muhafaza edilecek, böyle yaşanacaktır Allah'ın izniyle.

Allah Teâlâ ashab-ı kiramdan ve bütün imkânsızlıklarına rağmen onlardan aldıklarını harf harf öğrenip bize aktaran talebelerinden razı olsun.

Ashab-ı kiramdan Selman radiyallahu anha İslamiyet hakkında henüz bilgisi olmayanlar bir soru yöneltmişler ve demişler ki: "Yahu sizin peygamberiniz size her şeyi öğretiyormuş, helaya nasıl gireceğinizi bile öğretmiş, öyle mi?"

Bu soruyu soran kimseler Musa aleyhisselamdan intikal eden dini biliyorlardı ama kilise/havraya sıkıştırılmış, ticarete-düğüne-eve karışmayan bir peygamber tanımaktaydılar. Esasen hiçbir peygamber onların bildiği gibi değildi ancak Resûlullah aleyhisselam, Halid bin Velid gibi adamları sayesinde dediğini yaptırabilmiş bir peygamberdi ve camiden sokağa, eve varıncaya kadar her yerde kuralları o koymuştu.

Selman radiyallahu anh şöyle cevap veriyor: "Elbette helaya gitme kurallarını da bize o öğretti. Kibleye karşı çömelmemeyi, şunu şöyle yapmamayı biz ondan öğrendik."

Bizim dinimiz tuvalette oturma şeklini, hangi elimizle nasıl temizlik yapacağımızı, tuvaletten nasıl kalkacağımızı öğretti de cep telefonu ile ilgili kuralı koymadı olabilir mi? Cep telefonu veya başka telefon yeni çıkmış olabilir ama onu kullanan el ve ona bakan göz yeni değildir, ilk insandan beri vardır. Dinimiz göze-ele-ağza-kulağa kural koymuş, dilin nasıl çalışacağı belirlenmiştir. Bundan sonra elimizde olan her ne olursa olsun, kural aynı kuraldır.

İnsanlar Peygamber aleyhisselam zamanında sahraya çıkıp tuvalet ihtiyaçlarını açık alanlarda karşılıyorlardı, Peygamber aleyhisselam da nasıl kibleye yönelmeyeceklerini, taharetlerini nasıl yapacaklarını ayrıntılarıyla öğretmişti. Sonraları insanlar tuvalet ihtiyaçlarını binaların içinde görebilecekleri yerler yaptıklarında bunun için yeni kurallar mı gerekti? Aynı insan, aynı tuvalet ihtiyacını görecek ve aynı ellerle temizliğini yapacaktı. Sahradaki kural evde de geçerliydi.

Bu nedenle bizim şeriatımız ve Müslümanlık kurallarımız zamanın eskitemediği kurallardır. Çünkü **şeriatımız ayrıntılar üzerinden tesis edilmemiş, ana ilkeleri koymuştur. Eli-gözü kullanma kılavuzu vermiş, helalleri ve haramları ana ilkeleriyle belirlemiştir. Mesela içecek çeşitlerini sırayla saymamış, direkt alkolün haram olduğunu söylemiştir: Neyin içinde alkol varsa o haramdır. 'Domuzun tırnağı-kılı-yağı' şöyledir denmemiş, 'domuz pistir' denmiştir: Böylece domuzun her neyi varsa bu kurala dâhil olmuştur.**

Müslüman, gelişen çağda dinini o çağa ayak uyduramayacak korkusuna hiçbir zaman kapılmaz. Şeriatımızın hayatın herhangi bir noktasında geri kalması ya da çaresizliğe duçar olması asla söz konusu olamaz. Dinimiz muharref Hıristiyanlık değildir ki peygamberinin ardından onun on tane sözünü bile ümmetinin koruyamadığı Tevrat veya Hıristiyanlık müntesibi kimselerin düştüğü

çaresizliğe düşülsün. Bu din, Peygamber'inin sözlerini öğrenmek için yüzlerce kilometre yol gidip hayatını feda eden insanların dinidir.

Misalen insanlık bilgisayarı icat etmiştir. Fakat Efendimiz aleyhisselamın zamanında bilgisayar yoktu. Öyleyse Resûl-i Ekrem'in bilgisayar hakkında bir talimatı var mıdır? Hem de ne kadar vardır. İşte bir tanesi: Buyuruyor ki, "bir kul kıyamet günü dört şeyin hesabını vermeden ayağını kıpırdatamayacaktır, bunlardan biri de ömrünü nerede geçirdiğidir."

İnternetin elektrikten fazla tükettiği şey, insanın ömrüdür. Telefon faturası ağır olabilir ama telefonun ömre getirdiği fatura çok daha ağırdır. Peygamber aleyhisselam müminlere telefonda-internette söz etmez, bunlar hep zamanın getirdiği imkânlardır ve Allah'ın verdiği ömür imkânıyla kullanılırlar. Asıl tükenen ömürdür. Kontörün-dakikanın yenisi alınır ama ömrün yenisi yoktur.

'Sokaktaki kadına bakamazsın, internetekine bakabilirsin' diye bir şey yine aynı kural dolayısıyla mümkün değildir. Çünkü kural genel-geçerlidir: Allah Teâlâ, Kur'an'ında "müminler gözlerine dikkat etsinler" buyurmuştur. Gözün şehvetini gıdıklayacak şeyi görmek Allah'ın hesap defterini açmak demektir. Bu ister pazar yerindeki karşı cinse bakmak ister gazete sayfasına bakmak ister de internette görmek şeklinde olsun, aynı kurala takılır.

İsraf konusu da böyledir: Evde çocuk çocuğa "sakın ha ekmeği israf etmeyin!" nutukları atıp iş saatlerce vakti israf etmeye geldiğinde vurdumduymaz olan biri, bu israfının hesabını verecektir. Çünkü israfta yasak olan, öyleyse israfın yapıp yapılmadığı ele alınacaktır. Allah kullarına 'interneti şu kadar-bu kadar kullanın' dememiş, demeyecektir de; verdiği ömrü dakika dakika, saniye saniye soracağını söylemiştir. Bu bilindikten sonra insan bunu ister camide tespih çekerek ister çocuk çocuğunun rızığı için atölyede kullansın. Ya da isterse televizyon ekranının başında...

Zaten imtihan budur. Allah her çıkan nimet için bir sansür getirseydi bizi dünyaya göndermesine gerek kalmazdı. Allah Teâlâ kural koyar, ayrıntılara girmez. Peygamberi aleyhisselatu vesselam da kuralları gösterir, ayrıntıları göstermez. Çünkü ayrıntı boğar, ürkütür ve imtihan boyutu dağılır.

Önümüze imtihan olarak konmuş şeylerden biri de bu asırdaki iletişim imkânlarının en önemlilerinden biri olan telefondur. Bu memlekette -çok değil- yirmi sene önce evinize telefon almak için on senelik sıra bekleniyordu. Anadolu'dan biri İstanbul'daki akrabasına "cenazemiz var, çabuk gelin" diye telefon edebilmek için santralde sıraya giriyor, 'yıldırım' türünden hızlı şekilde İstanbul'a bağlanılıyor ve üç-dört gün sonra sıra alınıyordu. Diğer cenaze de gelmiş ama hâlâ sıra bekleniyor!

Buna rağmen o zamanın insanları "sübhanelah yahu, cin midir nedir bu telefon" diyorlar, bundan ötesinin herhâlde olmayacağını, kıyamete yaklaşıldığını düşünüyorlardı. Sonra bir de bakıldı ki meğer o icat henüz dünyanın yaratılması gibi bir şeymiş, kıyamet şöyle dursun. Asıl kıyamet şimdi beş yaşında çocuğundan doksan beş yaşındaki ihtiyarına kadar herkesin cebinde kibrit kutusu kadar bir oyuncak ve bununla dünyanın her yerine saniyeler içinde ulaşılabilmesi imkânıymış.

Biz de şimdi bu imkânlar için "tamam, artık kıyamet vakti geldi, bundan sonrası olmaz" zannediyoruz ama belki yirmi sene sonra böyle bir konuşma yapan hatip, günümüzün bu icatları için 'köhne' olduklarını söyleyeceği şekilde yeni icatların gölgesinde konuşacaktır. Belki de biz iptidaî, taş çağında yaşayan kimseler olarak gözükeceğiz. Allah bilir.

Bu konudaki imtihanımız üç şeydir:

1- Teknoloji Allah'ın nimetidir ve Allah, nimetin şükürünün yapıp yapılmayacağını görmek ister.

"Babanın cenazesi var" diyebilmek için ata binip saatlerce at sürerek cenazeyi haber vereceğin imkân yerine on saniyede haber verebilmek nimeti verilmiş. Aradaki dokuz saat elli sekiz dakikalık fark nerede kullanılacaktır ve bu iletişim cihazı nimet mi nîkmet mi olmuştur, Allah bunu görmek

istemektedir. Her nimet beraberinde bir rahatlık getirir. Bu rahatlık şükre dönüşecek midir, bu görülecektir.

Telefon bir iletişim cihazıdır, iletişim de anlatmak, konuşmak türünden ihtiyaçlar demektir. Bunu hala-teyze-amca-kardeş-mümin kardeşle daha çabuk bağlantı kurmak anlamına gelir. Madem telefon iletişim cihazıdır, neden insanlar cep telefonu çikalı beri akrabayla bağlarının zayıfladığını söylemektedirler? Hani telefon iletişim cihazıydı? Böyle iletişim mi olur?

Çocuklar telefon aldığından beri sıla-i rahim kalkmıştır adeta. Nasılsa kandil akşamı hazır mesajları birbirine yollamakla maksat hâsıl oluveriyor! İletişim cihazı insanlar arasındaki hatları koparmıştır. İşte Allah'ın görmek istediği budur. Cep telefonunun bir nimet mi tuzak mı olduğu böyle belli olur.

2- Telefonu ilim elde etmekten rızık kazanmaya kadar her şeyde kullanabiliriz, Allah bunu haramda kullanıp kullanmayacağımızı görmek ister.

Şayet haram imkânlarda kullanırsak bu bizim belamız olur, o zaman telefonun hattını cehenneme doğru çekmiş oluruz. Helal imkânlarda kullanırsak da anamızın sütü gibidir, Allah el-ayak verdiği gibi cep telefonu da vermiştir.

3- Cep telefonunu şeriat terbiyemize göre mi kullanacağız yoksa kapitalizmin ölene kadar konuşmaya teşvik ettiği çılgınlıkla mı?

Bir Müslüman'ın eline aldığı cep telefonu, eline aldığı misvak gibi midir yoksa onu piyasaya süren kapitalist mantıklı insanların kafa yapısına göre mi kullanılacaktır? Telefonun tuşuna basılıp açıldığında 'selamunaleyküm' denerek telefon Müslümanlaştırılarak iman ettirilecek midir? Peki, telefonumuz da mı iman edecektir? Edecektir tabii! Sultan Fatih'in elindeki toplar nasıl Muhammed aleyhisselam namına gürlemişti, elinde telefonu olsa ona da hiç şüphesiz ki kelime-i tevhidi bir kullanım biçimi olarak 'söyletirdi'.

Fakat bu işlem telefonun ekranına Kâbe fotoğrafı konarak yapılmaz. Bu, cep telefonunu kullanma maksadıyla ilgili bir durumdur.

Müslümanlık camiye gidip gelmekten anlaşılır. İyi mümin, yemeğinden anlaşılacaktır; masasında Allah'ın helal ettiği şeyler bulunur. İyi mümin konuşurken anlaşılacaktır. İyi müminin ashab-ı kiramdan başka tuttuğu 'takım'ı yoktur. Hem mücahit hem pazar günlerini maça ayıran mümin olunmaz. Müminin telefonu bir defa namaz saatinde çalmaz. Ezandan hemen sonra telefonu çalan bir müminin namazsız arkadaşı mı vardır yoksa onun namaz kıldığından haberi olmayan arkadaşı mı? İkisi de birbirinden sıkıntılıdır.

Telefon böyle iman eder. Telefona ses dosyası yükleyip dinî konuları söylettirmek iman ettirmez. Telefonun imanı, namaz saatinde kilitli olmasıyla anlaşılır. Bir Müslüman düşününüz ki cuma namazı saatinde telefonu çalıyor, hem öyle çalıyor ki bangır bangır. Hadi telefonun çalabiliyor olmasını bir şekilde anlayabildik diyelim, cuma saatinde bu erkek Müslüman'ı hangi imansız aramıştır! Cuma saatinde Müslüman'ın telefonu hiç aranır mı?

Telefon nasıl iman ettirilecek? Camiye götürüp yaz kursunda okutmakla olacak şey midir?

Herhâlde böyle olmayacaktır. Peki, nasıl?

1- Tıp kesin bir şekilde "bu cihaz insanoğlunu öldürür" dediği zaman cep telefonlarını atmaya hazır olmalıyız.

Bu, tıbben sakıncası olmayan şeyi kullanabileceğimiz kuralından dolayı böyledir. Allah'ın kanunu açıktır: İnsana zararı olan şey zararı kadar yasaktır. Telefonu direkt kulağa yaslamak beyin hücrelerine zarar veriyor, diye bir hüküm varsa telefon kulağa yaslanarak kullanılamaz demektir, kulaklıkla

kullanılabilir. Tıbbın tespiti doğruysa -ki bunu bir noktada tıbbı sormaya da gerek yoktur, cep telefonu ile uzun süre konuşan insanlar akşam baş ağrısından uyuyamamaktadırlar- verilecek karar da belli olur. İki cep telefonunun arasına yumurta koysanız bir zaman sonra yumurtanın mikrodalgalar sebebiyle bir parça pişebileceği bile söylenmektedir.

2- Cep telefonu veya normal telefonu iletişim cihazı olarak kullanabiliriz, 'muhabbet' cihazı olarak değil. Misafirlikteyken de vaktimizi ve nefeslerimizi dikkatli kullanmakla mükellefiz. İnsanın yirmi senedir görmediği bir dostu da geldiğinde "eh... ömrümüzün sonuna kadar buradayız herhâlde, çayı demleyelim de sabahtan akşama, akşamdan sabaha içelim" demiyor. Bir süre oturulduktan sonra nihayet insan kaşınmaya başlıyor.

3- Cep telefonu saatlerce kullanılmaz. Hem çağdaş anlamda da ayıptır. Telefon operatörünün verdiği dakikalar bedava da olsa konuşmamızı gerektirmez. O bedava imkân veren firma bizim ömrümüze ömür katamayacaktır, dolayısıyla kârda olmayız. Camiden cuma namazının sünnetini kılmadan sanki cami yanıyor gibi kaçan biri telefon çaldı mı ömrünün sonuna kadar konuşacakmış gibi davranır mı hiç?

Ümmet-i Muhammed olarak kontör hesabı değil nefes hesabı yapmalıyız. Vaktimizi iktisatlı kullanmalıyız. Ve bunu da fatura hesabıyla değil, ömrümüz çok pahalı olduğundan dolayı böyle yapmalıyız. Bir insanın saatlerini heba etmesi caizse, ömrün hesabı sorulmayacaksa insan iki telefonla bile aynı anda konuşabilir. Ama dakikalar hatta nefesler sorulacaksa, insanı kıyamet günü hiçbir şirket kurtaramaz.

4- Bizler konuşma terbiyemizi Peygamber'imizden öğrenmiş bir ümmetiz. Bize kimse 'alo' dedirtemez. Bizde selamdan önce kelam olmaz. Mesela hadis-i şeriflerde, kapıya vurulup "kim o?" diye sorulduğunda "ben ben" diyen birinin hikâyesi vardır. Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme "ben ben" diyor. Efendimiz aleyhisselam kapının önüne çıkıp bu kişiyle "bin bin" diye alay etmiş ve buyurmuş ki, "sizden biriniz kapıya vurduğunda adını söylesin."

Peygamber aleyhisselatu vesselamın zamanında telefon yoktu ama kıyamete kadar çıkacak bütün yeni cihazları da kapsayan böyle bir terbiye vardı.

Sanki bazı insanlar da "ben filanca'yım" demeyi bir düşüklük kabul ediyorlarmış gibi, konuşmaya kim olduklarını söyleyerek başlamıyorlar. Hâlbuki karşıdaki kişi ne bilsin sen kimsin. Sen bir ülkenin yöneticisi misin ki sesini herkes tanıyabilsin. Peygamber'ine tâbi Müslüman'ın terbiyesi böyle olmaz. Böyle bir kabalığı eden 'hacı' keşke ziyaret için Medine'ye gitmeseydi de Riyazu's-Salihin okuyup Peygamber terbiyesini öğrenen bir Müslüman olabilseydi.

Telefon eden kişi evvela "selamünaleyküm" diyecek, sonra da "ben Ahmetim, Mehmet'le görüşmek istiyorum" diye kendini tanıttak. Karşıdaki de "aleyküm selam" diyecek ve konuşmaya böyle başlanacak. Telefonu kapatırken de "Allah'a emanet olun, selamünaleyküm" denecek.

Mümin telefon budur.

5- Telefonlarımızın kullanılmayacağı yerler de vardır. Camiye ayakkabımızla girmedığımız gibi sanki Birleşmiş Milletler'i idare eden bir yöneticiymiş gibi camide de telefonumuzdan ayrılamamazlık edemeyiz. Telefonumuz iki saat kapalı dursa ne olur? Ama insanlar Harem-i Şerif'te bile "seni Haceru'l-Esved'in önünden arıyorum şu an!" diye telefona sarılıyorlar...

Ravza-i Mutahhara'da olmanın, orada durmanın bir edebi yok mudur? Bakınız, örnek olması bakımından zikredelim, İmam Malik rahmetullahi aleyh ümmetimizin en büyük dört müçtehidinden biridir. Onlarca sene boyunca Ravza-i Mutahhara'nın dibinde Muvatta isimli kitabını okutmuştur. 70'li yaşlarında vefat etmiştir, Medine'de doğup Medine'den ahirete göçmüştür ve bu süre zarfında sadece bir defa hacca gitmiştir. Bunun dışında Medine'den hiç çıkmamıştır.

Çılgın bir rakama dikkat ediniz: Medine’de, Ravza’nın dibinde, Resûlullah’ın hadislerini okutan bu âlim insan Ravza’yı yalnızca bir kere ziyaret etmiş. Nedeni sorulunca da şöyle demiş: “Bir Müslüman yürek o ziyarete bir defa dayanır.”

Edep meselesi bir başkadır. Allah Teâlâ, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle ilgili ayette “onunla arkadaşınızla konuşur gibi konuşmayın” buyuruyor.

Bu tavır nere, Ravza’nın dibinden gelinine selam yollamak nere. İşte o Müslüman bir telefon değildir. Bu, asıl aşkın ve heyecanın başka noktaya kaydığını, kalbin bir şey kaydetmediğini gösterir. Kâbe’de tavaf ederken o manzarayı kaydeden telefonun değil de kalbin olursa aradan yüz sene geçse dahi hâlâ tavaf eder durursun. Sanki Kâbe’nin fotoğrafı mı yok da telefonu elinden düşürmüyorsun?

6- Müslüman, anne-babasının önünde de telefonuyla konuşmaz. Müslüman, anne-babanın önünde durmayı Kâbe’nin önünde durmak gibi görür. Anne-baba çocuğunun telefonuna bakmasında bir mahsur görmediğini söylerse iş başka tabii ama kadıncağız derdini anlatırken onu dinlemeyip telefonla ilgilenmek, Allah’a giden bütün yolların kendilerinden geçtiği anne-babaya saygısızlıktır. Şeriat terbiyesi görmüş ümmetin tavrı böyle olmaz.

7- İlim meclisinde, ders halkasında da telefonla uğraşılmaz. O kadar acil işi olan zaten o gün derse gitmemelidir.

8- Bir başka sorun, eskiden telefonların çaldığı tek sese karşılık şimdi sayısız sesle çalmaktadırlar. Şarkıcı-türküçü sesinden boğa-kurbağa sesine kadar her şeyden zil sesi yapılabiliyor. Boğa sesinden zil sesi olur mu yahu, lâhavlevelâkuvveteillâbillâh!

Şeytan ne hâle getirdi, nasıl oynuyor bizimle. Zevklerimiz rezil rüsva etti. İnsan hem mutluluk istiyor hem de kapkara giyinip kapkara bir evde oturuyor. İnsan hiç mi bilmez, açık renk görmek huzur verir, gökyüzü de bu sebeple huzurludur.

Bir defa müzik helal midir ki telefonun çalma sesi bando olsun! Bu Müslüman telefonu değildir.

9- Telefona sürekli Kur’an okutmak, Kur’an okuyuşlarını telefondan dinlemek de ‘telefonun Müslümanlaşması’ ile ilgili bir şey değildir. Telefonun bütün teknolojisini kullanabilmeliyiz ama Allah’ın kitabına ve ümmetin sembollerine sloganik olma payesi vererek değil. Telefona ezan okutmak İslamî kimliğin göstergesi değildir. Amellerimiz ve ahlakımızın göstermesi gereken Müslümanlığımız telefonumuza kaldıysa vay hâlimize.

10- Telefonlarda ses kaydı meselesi de ortaya çıkan edep sıkıntılarımızdan biridir. Bir Müslüman’ın sesinin ve görüntüsünün onun izni olmadan kullanılması haramdır ve kul hakkıdır.

İffetimiz önemlidir. Sadece kızlarımıza sataşıldığında iffetimize zarar geliyor değildir. Halamız veya yakın bir Müslüman kardeşimiz diye rahat konuştuğumuz insan meğer bizi çoluk çocuğun eline düşürecek şekilde kayıt altına almışsa ahlakî bir hareket değildir.

Aynı şekilde habersiz hoparlör açılması da doğru değildir. İnsan karşısındakiyle belki mahrem konuşmaktadır, yanındaki başka insanlara rezil edilirse bu kul hakkıdır.

11- Mesaj hastalığı da bir meseledir. Cuma akşamı, kandil günü, bayramda... Gümbür gümbür mesajlar...

Mesaj bir şeyi iletme demektir. Kendimden örnek vereyim: Ben senin hocanı. Sen bana telefon ediyorsun, ben sana telefon ediyorum; bir kardeşliğimiz var. Aramızda hoca-talebe veya amca-yeğen ilişkisi var. Selam verirken bile “Hocaaa! Sellamunalleyküüm!” demiyorsun, sakince ve terbiyeli söylüyorsun ama mesaj gönderdiğinde gelen şeyi okuyorum, güleyim mi ağlayayım mı bilmiyorum.

Sallıyor bir şeyler: “Ey bataklıklarda sürünen yengeç, kalkman için sana Allah’ın verdiği bu fırsatı değerlendir, bu gece kalk yoksa karanlıklar seni gömecek. Kandiliniz mübarek olsun!”

Kendi de mesajda ne yazdığını bilmiyor, başkasının gönderdiğini bana yönlendirmiş. Bu edepsiz bir telefondur. Mesajlarımız ve konuşmalarımız bizi gösterir.

12- Müslüman’ın adi bir telefonu -iyisine imkân varken- kullanması gerekmez. Konuşurken kapanan, mesajın gideceği yeri şaşırın bir telefonu kullanmamak lazımdır. Dikkat ediniz, Müslüman’a altın yüzük de haramdır, demir yüzük de haramdır. Çünkü Müslüman prestijli insandır. Müslüman fakir olur ama olmadı, yüzük kullanmaz. İlla yüzük kullanılacaksa sünnet olan zaten gümüştür. Uç israf da haramdır, alt sefalet de yasaktır.

Müslüman’ın yeni çıktığı için her telefonu alması şart değildir ama köyüne gidip gelirken sıkıntı doğurmayacak, daha iyi çeken, ekranı daha iyi gösteren bir telefonu kullanmak da hakkıdır.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.